

“ఇంకో పుల్లకట్టన్నా! తను బావా!”
 పొయ్యిలోకి చితుకులు తోసి వెనం
 అట్లకాడతో కుత్రంచేసి అంది సోవమ్మ.

పొయ్యి ఎదురుగా మునిగళ్ళ మీద
 కూర్చున్న గంటయ్య నల్లటి శరీరం మీద
 చెమట దిగగావుతున్నది. చెమటకారిన వళ్ళు
 వానలోతడిసిన కారెనుము శరీరంలా
 వుంది.

“పైనంన్నీ నీకె యిస్తే ఇంటికేం దీసుకె
 క్కనే?” అన్నాడు గంటయ్య.

“తినకుండానే డబ్బుల్లాస్తవా బావా
 అయినా పెద్ద బుట్టెడు చింతనండు దెప్పివి!
 పైనంకేం తక్కువ?” ప్రశ్నించింది
 సోవమ్మ.

అట్లు తిండం అయింది లెక్క చూచి
 డబ్బు సోవమ్మ చేతిలో వుంచి :

“చూడవే సోమీ! రెండుంగాల మిగిలింది”
 అంటూ మిగిలిన డబ్బు చూపించాడు.

“ఎట్లా! అంత బుట్టెడు పండుకు
 ఎంతిచ్చినదేం గవరయ్య?”

“మూడూపా యిచ్చిండు. నీ కిచ్చిన
 సొమ్ము పోగా రెండుంగాల మిగిలే! దాంతో
 నేనూ గుడికెలో ముసల్లి వారంరోజులు
 బతకాలే!”

“అదేంది బావా! అర్థవీకెడు పండుకు
 మూడూపా యలేందిముక్క. సేరేసుకుంది
 సోవమ్మ.

మారు మాటాడకుండా ఖాళీ తట్ట నెత్తి
 నుంచుకుని బయల్దేరాడు గంటయ్య.

రెండు రోజులపాటు ఆడవిలో చింత
 చెట్ల కాయలు దులుపుకొచ్చి. ఎండబెట్టి
 ముసల్లి తనూ వై బెరడు తీసి పెద్ద తట్ట
 విండా పోసి సాపుకారు గవరయ్య కిస్తే.
 కింద పెట్టి మీదపెట్టి. ఎందుకొచ్చిందరా
 అన్నట్లు మిరిమిరి చూచి నాలుక చప్ప
 రించి ...

“ఎందిర గంటా ఇట్లాటి పండు దెచ్చి
 నవ్, కొట్టునిండా పండు మూలుగుతుంది!
 ఎగుచుతి నిల్చిపాయె! ఏం జేస్తును?”
 అన్నాడు.

“అట్టనగాకు దొరా! నీవు పండు దీసు
 కొనకపోతే నేనూ ముసల్లి వస్తుండాలే!
 ఏదో నీ పేరైప్పుకుని యింత గంజి తాగు
 తుండం” న్నాడు.

“ఊరోల్లంవర్సీ మేవటానికి నేనేం
 జమించారూంటరా? సరే! అక్కరైపోయినా
 నువ్వు వస్తుంటవని కొంటున్నా! ఇంద”
 అంటూ తన ప్రాణం తీసి యిస్తున్నట్లు
 మూడు రూపాయలు తీసి గంటయ్య చేతిలో
 పెట్టాడు.

దేముడి ప్రసాదం కళ్ళకద్దుకున్నట్లు

ఆ మూడు కరుకులూ జేబులో నేనుకుని
 వస్తుంటే

గండు మీసాల వెనక నిండుగా నవ్వుతూ
 చేయి చాపాడు రొడీ కిష్టిగాడు షాపుకారు
 షాపు ముందు ఉత్సవ విగ్రహంలా
 నుల్పుంటాడు.

పావలా నమర్పించుకోక తప్పలా
 గంటయ్యకు!

జరిగిన విషయం తల్చుకుంటే కడుపులో
 దేవినట్లయింది గంటయ్యకు.

వెనం కిందకి చితుకులేరుకోటానికి
 వచ్చింది.

చెటెక్కి పండుకాయలు కోసి వడేస్తూ
 వాటితో పాటు ఎండుకొమ్మలు విరిచి వడే
 యసాగాడు గంటయ్య. కిందవద్ద చితుకులూ
 చింత కాయలూ ఏరిపెట్ట పాగింది
 సోవమ్మ.

పొద్దున ‘మరోజింజుకాణ ఎండుకే’ అని
 తల్లితో అన్నాడుగాని మరో మనిషిసాయం
 వుంటే ఎంత త్వరగా చింతకాయలు కోసి
 కుప్ప పెట్టెవచ్చో అర్థం అయింది గంబ
 య్యకు!

రెండుంగాల రూపాయల పెట్టి కొనగా
 వచ్చిన జొన్నలు తట్టలో పోసుకుని
 యింటికి బయల్దేరాడు.

గుడికె దగ్గర ముసల్లి తట్ట కడుగునున్న
 కూసిని జొన్నలు చూచి గతుక్కుమంది.

“తట్టెడు పండుకీ బుట్టెడు జొన్నలొచ్చి
 నయ్! ఎట్ల బతకాలా? మా తట్టపు రోజు
 లొచ్చినయ్ గందరా గంటా!” అంటూ.

జొన్నరొట్టెలు బెల్లం ముక్క నంజు
 కుంటూ తిన్నారా రాత్రి తల్లి కొడుకూ!

తెల్లారి లేస్తూ “కోడలు చిలక ఎప్పు
 దొస్తదో? నా బాదలు ఎప్పుడు తీర్తయ్యో?”
 అనుకోసాగింది ముసల్లి

“ఎందో సంపాదన మనిద్దరి కడుపుంకే
 చాలకపోతే మరో జింజుకాణ ఎండుకే?”
 అంటూ ఆడవికి పోయాడు.

ఆడవిలో సోవమ్మ కనబడ్డది ... అట్ల

సాయంత్రం ఇంటికి తిరిగి వస్తుంటే
 “ఎంది బావా! ఎన్నాళ్ళలా వుండమంటావు
 నన్నూ? గూడెంలో పోట్లగి తలూ. పొగరు
 బోతుల్నూ చీ తప్పించుకోటానికి ఎంత
 కష్టంపడుతున్నానో చూద్దంలేదా నువ్వు?”
 అంది.

ఇదివరకలా అడిగినప్పుడు మారుజవాబు
 చెప్పకుండా వుండేవాడు. కాని ఇప్పుడు.
 “మామమనంలో మనువాడతానే సోమీ!
 యీలోగా చేతిలో నాలుగువైసలు మిగుల్చు
 కోవాలిగదా!” అన్నాడు.

“ఈసారి పండక్కుటానికెక్కే నన్ను
 తోడు దీసికెళ్ళు” అంది సోవమ్మ. “సాపు
 కారు ఏదో మోసం జేతన్నాడు. లేపోతే
 అంత తట్టెడు పండుకు మూడూ
 పాయలూ!” అంది.

తలపాడు గంటయ్య. అతనికి ఏదో అనుమానంగా వుంది! వారం రోజులు కష్టపడితే మూడు రూపాయలా! అందులో నుళ్ళా పావలా రొదీ కిష్టిగడి కివ్వాలా.

* * *

వండు తట్ట తలమీదుండటంతో భారంగా అడుగులు వడ్డున్నాయి గంటయ్యకు.

అతను పిలవకపోయినా వెంటనే వచ్చింది సోమి! 'మాగమాసంలో మను వాడతా' అన్నదగ్గర్నుంచి ప్రతి వనిలోనూ తల్లికి కొడుకూ సాయంచేస్తూ వున్నదామే.

"ఏందిరా గంటా! వెంట పిల్లని దీసు కొచ్చావు!" మీసం మెలేస్తూ వెకిలిగా అన్నాడు కిష్టిగడు.

వాడివంక జూస్తూ తువుక్కున వుమ్మూ సింది సోవమ్మ. గుర్రుగా చూచాడు కిష్టి గడు.

షావుకారు గవరయ్య తట్టలో వండు చూచి "ఏందిరా అంతా మట్టికొట్టుకుంది వండు" అన్నాడు వెదవి విరుస్తూ.

ఏమనుకున్నాడో ఏమో షావుకారు మాట్లాడకుండా నాలూపాయలు తీసి గంటయ్య చేతిలో వుంచబోయాడు.

"ఏందయ్యా షావుకారు? మణుగు వండుకు నాలుగు రూపాయలు చేతిలేస్తావా! ఇంతన్నాయమా?" అంది సోవమ్మ.

"చాలాల్లే! ఎల్లెహె!" అంటూ కిష్టిగడు తట్ట తీసి రోవల పెట్టబోయాడు.

"ఆగు! తట వండుకు నర్తన సౌమ్మ ఇచ్చి చురీ తీసుకో!" అంటూ తట్ట వట్టు కోబోయింది సోవమ్మ.

"పోవే పో! నీ దిక్కున్న చోట చెప్పుకో" అంటూ ఎడం చేత్తో నెట్టబోయాడు కిష్టిగడు.

అంతే! రోద్రాకారం దాల్చిన గంటయ్య చేతుల్లో చిత్తుగా తన్నులు తిని మన్ను కరి చాడు కిష్టిగడు.

షావుకారు గవరయ్య ఎప్పుడో ఇంట్లో దూరి అలుపేసుకున్నాడు.

* * *

మాఘమాసంలో గంటయ్యకు - సోవమ్మకూ పెళ్ళి అయింది.

షావుకారు కొట్లో చింతవండు అమ్మ టానికి వెళ్ళేప్పుడు గంటయ్య వెంటే సోవమ్మ వెళుతున్నది!

వనిత

స్త్రీ జన మాస పత్రిక
ఆగస్ట్ (84) సంచికలో....

వినిత: రూ. 2-50
సంవత్సర చందా: రూ. 30-00

పరితలు ఎన్నుకున్న
'ఈ దశాబ్దపు వనిత'

పెద్ద కథల పోటీలో
రెండవ బహుమతి పొందిన
'స్వయంవరం' ప్రారంభం!

వనిత-పాండ్స్ సంయుక్తంగా సమర్పించు
సౌందర్య ప్రహేళికలో
ఉపయోగకరమైన మూడు బహుమతులు!

వానిరెడ్డి సీతాదేవి
'వాస్తవగాథలు'లో 'విమల కథ'

జలంధర
మాగ్నెట్ టెరాప్సీ
ముగింపు భాగం

ఇంకా....

అరెకెపూడి (కోడూరి)కొనల్యాదేవి 'స్వయంసిద్ధ', పెదపూడి రాజ్యలక్ష్మిదేవి 'గాయత్రీ' (పెద్దకథ), కలిడింది జయ 'ఆఖరిమెట్టు', జి. వరలక్ష్మి యూరోప్ పర్యటన విశేషాలు (ఫిన్లాండు), సౌందర్య ప్రహేళిక-2 ఫలితాలతో పాటు మీరు మెచ్చే, మీకు నచ్చే మరెన్నో శీర్షికలతో వెలువడుతున్నది.